

kasse. Jeg tror dog ikke, at denne Bestemmelse har synderlig Værdi, saaledes som Forholdene er ude i vore Sognesparekasser. I den Sognesparekasse, som jeg kender bedst, Sognesparekassen i min Hjemkommune, Fruering-Vitved, er Forholdet nemlig det, at efter at denne Sparekasse nu har virket i nogle og halvtredsindstyve Aar, er der i alt 465 Sparere, og deraf har de 405 Indskud, som ligger under 2 000 Kr., 178 har Indskud, som ligger under 50 Kr., og 110 har Indskud, der ligger mellem 50 og 200 Kr. Man vil deraf forstaa, at det er langt det overvejende Antal Sparere, som repræsenteres ved Summer, der ligger langt under den Sum, Ministeren har tænkt sig som Maksimum for Postsparekassen.

Endvidere er der dertil at sige, at naar Talen er om Sparekasser, har det sin Betydning, at man faar den Form for Sparekassens virksomhed til at administrere den størst mulige Masse af Indskud, som arbejder billigst. Det er selvsagt i Sparernes Interesse, at saa lille en Del som muligt af deres Penge bruges til at administrere for, og jeg tror, at Staten kan være saa sparsommelig den være vil, saa vil den dog have vanskeligt ved at tage Konkurrencen op med Sognesparekasserne, for Sagen er den, at den overvejende Del af Arbejdet i dem gøres fuldstændig gratis, medens som bekendt Postvæsenet ikke kan have sine Embedsmænd gratis.

Det er med stor Styrke gjort gældende, at man gennem de over 3 000 Landpostbude, som det danske Postvæsen har, har Lejlighed til i stor Maalestok at komme i Forbindelse med de enkelte Hjem. Der er ingen anden Institution i vort Land, som er saa heldigt stillet som Postvæsenet i Retning af at have daglig Rapport til alle Hjem. Maa jeg i den Forbindelse have Lov til at sige, at mit Indtryk er, at er der nogen Tjenestemænd i den danske Stats Tjeneste, som har deres Tid fuldt optaget, og som virkelig maa gøre et reelt Arbejde for den Løn, de faar, er det vore Landpostbude, og jeg kunde derfor tænke mig, at saafremt de skulde til at være Inkassatorer for Postsparekasserne, vilde det ogsaa være berettiget, at de fik et Vederlag for det Ekstraarbejde, de saaledes skulde udføre.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, for det bliver der selvfølgelig Lejlighed til, naar det skal drøftes i et Udvalg. Men jeg vil gerne understrege noget, som jeg mener absolut maa fastholdes, og det er, at saafremt den paatænkte Postsparekasse skal føres ud i Livet, maa det ske under saadanne Former, at vi har

Sikkerhed for, at det ikke bebyrder de danske Skatteborgere med Udgifter. Det maa være en Institution, der hviler i sig selv, saa at de Udgifter, der vil være ved at starte den og opretholde den, maa afholdes af Postsparekassen. For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at Sparetanken har adskillige Former ude i vort Folk foruden den, der giver sig Udtryk i Sparekasser. De fleste af os kender sikkert den Institution, der hedder „Julens Glæde“. Denne Institution virker paa den Maade, at den hver Uge indsamler smaa Beløb rundt omkring i Landet, ikke mindst i de smaa Hjem, saaledes at der ad den Vej indsamles smaa Kapitaler, som Folk kan bruge til at skaffe sig en glad Jul for. Der er ogsaa adskillige Steder i vort Land, hvor der virkes for at fremme Sparsommeligheden med det bestemte Formaal for Øje at skabe Midler til Oprettelse af egne Hjem. Efter Oplysninger, jeg i Dag har faaet af en af de ledende Mænd i denne Virksomhed, er den paagældende Sammenslutning naaet op til at have en samlet Indskudskapital paa 12 Mill. Kr., og det er jo et Resultat, som er al Ære værd. Hvis Postsparevirksomheden skal føres ud i Livet, saa bør det derfor under alle Omstændigheder ske paa en saadan Maade, at man har Sikkerhed for, at denne Virksomhed ikke kommer til at lægge Hindringer i Vejen for de alt bestaaende Sparekasser og de andre Virksomheder, som har til Formaal at fremme Sparsommeligheden i vort Folk.

Søren Svendsen: Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til de ret vidtløftige og udførlige Foredrag, som vi har hørt angaaende den foreliggende Sag. Jeg vil dog gerne gøre nogle Bemærkninger om noget, som gaar igennem næsten alle de Taler, der er holdt om det foreliggende Lovforslag, og særlig igennem den Kritik, som Lovforslaget har været Genstand for i disse Taler og ogsaa i Pressen og ude i det private Liv. Og det er den stadige Tale om, at Postsparekasserne vilde virke som Konkurrenter til de bestaaende Sparekasser og vilde skade disse. Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af denne Paastand, idet det er min Opfattelse, at den Sparevirksomhed, som her foreslaas indført, snarere vil virke støttende end konkurrerende for Sparekasserne; og derfor synes jeg, det er noget ubilligt og uretfærdigt at rejse denne Kritik næsten ud fra et ensidigt Sparekassesynspunkt, for det er dog det, der i Virkeligheden er Tilfældet.

Efter min Mening bør man ikke udelukkende spørge: Vil Indførelsen af Post-